

[Hans Nielsen.]

og knuser ham. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at dette er en „Følgelse“. Saadanne Følgelser er blevet etableret indtil Dato, uden at man er skredet ind, og de vil antagelig ogsaa kunne fortsættes i Fremtiden, men sikkert er det dog ikke, for efter det, der foreslaas her, vil det være „Maaden“, der er afgørende for, om noget saadant er retsstridigt eller ikke, om det har Retsgyldighed eller ikke. Man kan ogsaa tænke sig, at en Mand f. Eks. i Dag etablerer en Forretning paa Østergade, hans Fjende kommer og lejer sig ind ved Siden af, Manden fører en pæn, hæderlig Forretning med pæne rimelige Priser, men den anden siger: nu skal jeg ødelægge dig i Bund og Grund, jeg faar ikke Ro, før jeg faar slaet dig ihjel, og han er formuende og sælger saa til det halve af den første Mands Priser, saaledes at denne mister sin Forretning og gaar under; saa flytter han maaske til Saxogade eller et andet Sted, hvor han tror han kan være i Fred og Ro, men den anden følger efter. Der er altsaa Tale om en „Følgelse“, og sligt er præsteret til Dato, uden at man er skredet ind, og jeg kan ikke se, at man kan skride ind overfor den Slags Følgelse, medmindre netop dette Ord „Maade“ glider ind i Loven saaledes som her foreslaaet, thi da er det jo et Spørgsmaal, om det er „Maaden“, man vil straffe, eller det er det „uberettigede“. Jeg mener, at det „uberettigede“ af sig selv gaar ud, saaledes som Ordstillingen er her i Forslaget.

Og hvis man gaar til § 3, er det endnu meget værre med den Uklarhed, der opstaar ved dette Udtryk „paa uberettiget Maade“. „En utilbørlig Følgelse“ — ja, det er vel ikke let at afgøre, hvad der er en utilbørlig Følgelse, det skal jeg indrømme, men nogle vil dog have en bestemt Mening om, hvad der skal kaldes utilbørligt, selv om ikke andre har den samme Mening om det. Man forstod dog, at der skulde være noget moralsk forkasteligt i dette „utilbørlig“. Nu er der Tale om „paa uberettiget Maade iværksat Følgelse“ eller paa uberettiget Maade at true eller tvinge en Mand eller Kvinde ud af eller ind i en Organisation. Dermed gaar jo den uberettigede Maade ogsaa over paa Følgelsen, og der bliver ikke længere i og for sig Spørgsmaal om, hvorvidt denne Følgelse er berettiget eller ej, men Spørgsmaalet bliver, paa hvilken Maade den bliver iværksat. Saaledes har i hvert Fald en anset Jurist, hvis sunde Dømmekraft jeg tillægger Betydning, set paa

dette, og saaledes maa jeg gaa ud fra, at Jurister vil se paa hele dette Spørgsmaal, som har den allerstørste Betydning, hvis Loven skulde blive vedtaget, og der kommer til at foreligge bestemte Overtrædelser, som Domstolene skal hæfte sig ved. Man har her ikke det ringeste faste, solide Holdepunkt, og jeg maa jo sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at det er mig en Gaade, at det ærede Medlem kan staa frem og anbefale dette Lovforslag, som han har gjort det i Betænkningen, for da den nuværende højtærede Indenrigsminister oprindelig var Ordfører for dette Forslag her i Tinget, sagde han: Vi kan ikke give saa bestemte Enkeltregler for, hvad der er strafbart, og hvad der ikke er strafbart; vi maa nøjes med at antyde Hovedlinierne, og saa maa Domstolene selv afgøre, hvad der vil være strafbart, og hvad der ikke er strafbart. Men da protesterede det ærede Medlem Hr. Hendriksen og sagde: Nej, nej, nej, saadan kan vi ikke lovgive her i Landet, Lovene maa være klare og tydelige, saa det fremgaar af dem, hvad der er strafbart, og hvad der ikke er det. Det var de strenge Krav det ærede Medlem Hr. Hendriksen stillede til denne Lov, men tør det ærede Medlem nu staa op og paastaa, at saaledes som Loven nu vil blive formet, er det klart og tydeligt, hvad der er strafbart, og hvad ikke? Det kan det ærede Medlem dog ikke vove at paastaa, for det er jo saa uklart og saa utydeligt som tænkes kan.

Flertallet har begrundet sin forandrede Holdning paa en anden Maade og har motiveret den nærmere i sin Betænkning ved at sige, at det skal være uden Betydning, om en Mand kan paaberaabe sig Foreningslove eller Organisationsvedtægter til Støtte for sin Handlemaade. Ja, men det er jo et Indgreb i Organisationsfriheden. Der kan ikke være nogen Tvivl om, og det er jo, hvad „Aalborg Amtstidende“ har paastaet, og noget, jeg ved Lovforslagets tredje Behandling skal komme nærmere ind paa —, at man krænker Grundlovens Foreningsbestemmelser ved denne Lov. Flertallet siger aabent og ærligt her, at der skal ikke tages Hensyn til, at en Mand har handlet som Medlem af en Organisation, og der skal heller ikke tages noget som helst Hensyn til, hvad han er bundet af indenfor en Organisation. Dette er jo, som „Berlingske Tidende“ meget træffende har kaldt det, en Beskyttelse for Aftalebrydere. Loven skal være en Beskyttelse for Aftalebrydere. Det er en Betragtning, som jeg tidligere har gjort mig til Talsmand for, og det glæder mig, at „Berlingske